

ikke maatte tillægge den Afstemning, der fandt Sted i forrige Samling, alt for stor Betydning. Sagen var nemlig, at intet af Udvalgets Medlemmer kunde slutte sig til hans Endringsforslag i den Form, det dengang havde, da det, som jeg ytrede i mit første Indlæg, skar alle Maskiner over en Kam; derimod var der, kan jeg sige, almindelig Sympati for at faa et Lovforslag fremmet, der kunde fjerne Faren ved de større Kedler og bøde noget paa Faren ved de mindre Kedler, men saadan et Forslag var der dengang ikke Lejlighed til at faa udarbejdet. Nu er Forslaget fremkommet, og naar et enkelt æret Medlem, det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (K. Jørgensen), nærrede saa stor Frygt for Forslaget, saa fatter jeg det i Sandhed ikke. Forslaget er saa moderat, som det kan være — der kan jo være Enkeltbedet, som man kan faa forandrede til tredje Behandling — det er saa moderat, at det vedligeholder status quo over for Landbrugets Kedler, med Undtagelse af de enkelte, den ærede Minister berørte, der kunne være over 150 Kvadrat-Fod; og endvidere giver det den ærede Minister en Dispensationsret over for alle mulige Kedler, saa at Ejeren af Kedlerne, naar en Mand har vist sig paalidelig og Ejeren er tilfreds med ham, kan faa Lov til at beholde ham uden nogen som helst Forordning om Eksamen o. s. v. En saadan Lethed, som derved tilvejebringes i Gemtemførelsen af Lovten, synes jeg, maa fjerne de store Betænkeligheder, som det ærede Medlem syntes at nære.

K. Jørgensen: Jeg vil dog gerne over for det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Stilling) og mulig andre værge mig mod, at jeg ikke skulde have fundet noget som helst Fremstrid i det foreliggende Lovforslag. Jeg tror ganske vist, at der er Ting dert, der bør fremmes, og jeg har jo ogsaa sagt, at navnlig af Hensyn til de store Maskiner, de Maskiner, der arbejde i Industriens Tjeneste, bør der vistnok være en Prøve for Maskinpassere. Det forekom mig, at Udvalget i For blev noget allarmet ved, at der fremkom en Liste over en hel Del Kedelsprængninger, der vare industrielle i 1892. Det er meget rigtigt, at der i dette Aar foresaldt temmelig mange Sprængninger. Jeg tror ikke, at der er nogen tilsvarende Fortegnelse for 1893, jeg ved det ikke, men jeg kan i alt Fald ikke erindre, at der i det sidste Aars Tid er forekommet nær saa mange Kedelsprængninger, som den, der vare samlede i et kort Tidsrum for et Aarstid siden. Det viste sig imidlertid dengang, at de fleste Kedelspræng-

ninger, der gjorde nogen Ulykke, foresaldt væsentlig ved de store industrielle Anlæg, og det var sjældnere, at der fandt Kedelsprængninger Sted i de mindre Maskiner i Landbrugets Tjeneste. Derfor mener jeg, at det er nødvendigt at træffe Foranstaltninger over for de større Kedelanlæg. Desuden have de større industrielle Anlæg bedre Raad til de Udgifter, der skulle til, naar man skal have Maskinpassere, der skulle have aflagt Prøve, eller som skulle staffe Bevis for, at de have arbejdet tre Maanedes under en kyndig Mands Ledelse. — Saa er der endelig det, at der vil vist ikke være noget Sted, hvor der er Kedler i Gang, uden at der ved Lejlighed maa staffles Ekstrahjælp til Stede, idet vedkommende Maskinpasser kan være bleven syg eller nødvendigvis skal andetsteds hen, og det vil da være let i Byerne ved de større Anlæg for et kortere Tidsrum at finde en Stedfortræder, der har aflagt Prøve; derimod vil det være meget vanskeligt ude omkring paa Landet, man vil der komme i stor Vanskelighed og vil have meget ondt ved at overholde en Lov som det foreliggende Lovforslag. — Jeg har, navnlig lige over for den ubetingede Ros fra alle Sider, villet fremhæve Færerne og Vanskelighederne ved Lovforslaget, navnlig over for Landbruget; men for øvrigt vil der jo blive Lejlighed for Landbruget til at undersøge Lovforslaget nærmere, og jeg skal ikke være uvillig til at være med til at fremme det med visse Modifikationser.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Carstensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Danmarks Tiltrædelse af en international Overenskomst om Godsbefordring paa Jærnbaner.